

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan

Judecători – Ion Guzun, Maria Ghervas, Nicolae Craiu, Victor Burduh

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

*Alexandrov Nelea xxxx, născută la xx xx xxxx,
originară din xxxx, domiciliată în xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.04.2012 - 26.02.2014;

Instanța de apel: 19.03.2014 - 10.02.2016;

Instanța de recurs ordinar: 14.04.2016 - 07.06.2016;

Instanța de apel: 12.08.2016 - 05.06.2017;

Instanța de recurs ordinar: 08.08.2017 - 05.12.2017;

Instanța de apel: 04.01.2018 - 11.12.2018;

Instanța de recurs ordinar: 14.02.2019 - 26.03.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2014, Alexandrov Nelea a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(5) și art.310 alin.(1) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

2. Instanța de fond a constatat că, inculpata Alexandrov Nelea este pusă sub învinuire precum că, urmărind scopul și având intenția dobândirii apartamentului nr. xx din xxxx xxxx, care i-a aparținut defunctei P. Vasilieva, decedată la 12.09.2010, știind cu certitudine despre faptul decesului proprietarei acestui imobil, a falsificat un contract încheiat chipurile între ea și *Parascovia Nelea* la 07.04.2009, potrivit căruia ultima ar fi împrumutat de la ea suma de 25 000 euro până pe 07.07.2010, creând astfel, în mod eronat o creanță a P. Vasilieva față de sine.

În continuare, realizând intențiile criminale, inculpata a decis să prezinte probe false în instanța de judecată, pentru ca ultima în baza acestora să-i recunoască dreptul de proprietate asupra imobilului defunctei.

Astfel, cunoscând despre faptul decesului lui P. Vasilieva la 12.09.2010, conform certificatului de deces primit tot de ea personal de la OSC, inculpata a depus la 26.11.2010 în

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată către P. Vasilieva, în care a indicat eronat că pârâta până în prezent nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea ei a imobilului așa-zisei pârâte P. Vasilieva, situat în xxxx și încasarea de la ultima a sumei datorate în mărime de 25 000 euro.

Acest contract falsificat de Alexandrov Nelea a fost anexat în copie de către ultima la cererea de chemare în judecată depusă la 26.11.2010, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului indicat mai sus.

În ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010 Alexandrov Nelea nu a declarat despre faptul că P. Vasilieva este decedată din 12.09.2010, dar a făcut declarații ce nu corespundeau adevărului, potrivit cărora pârâta, chipurile până la momentul de față, nu-și onorează obligația de rambursare a împrumutului făcut de către ea.

Pentru a induce și mai mult în eroare instanța de judecată, Alexandrov Nelea a mai anexat la materialele acțiunii civile din instanță și copia unei cereri de constituire de către P. Vasilieva a unui depozit la BC „Mobiasbanca” SA în sumă de 20 170 euro la 07.04.2009, pe care a dobândit-o în circumstanțe dubioase aflându-se în apartamentul defunctei, care chipurile ar fi confirmat depunerea de către P. Vasilieva a banilor împrumutați la depozit bancar.

Prin urmare, studiind și apreciind probele prezentate în ședința de judecată de către Alexandrov Nelea și fiind indusă în eroare asupra circumstanțelor reale ale cauzei, la 20.12.2010 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, considerând că reclamata P. Vasilieva este datoare cu suma de 25 000 euro față de reclamanta Alexandrov Nelea, a hotărât de a recunoaște dreptul de proprietate al ultimei asupra apartamentului nr.xx situat în xxxx, dispunând, totodată, și încasarea de la P. Vasilieva a datoriei de 25 000 euro în beneficiul lui Alexandrov Nelea.

Obținând hotărârea judecătorească în baza probelor false prezentate instanței, Alexandrov Nelea a înregistrat la 14.03.2011 dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.xx din xxxx, dobândind, astfel, ilicit acest imobil și cauzându-i moștenitorului defunctei O. Novicov daune în proporții deosebit de mari.

Tot ea, urmărind scopul și având intenția însușirii bunurilor moștenitorilor defunctei P. Vasilieva în proporții deosebit de mari, **a decis să prezinte probe false în instanța de judecată**, pentru ca în baza acestora să-i fie recunoscut dreptul de proprietate asupra imobilului defunctei.

Astfel, cunoscând despre faptul decesului lui P. Vasilieva la 12.09.2010, conform certificatului de deces primit tot de ea personal de la OSC, Alexandrov Nelea a depus la 26.11.2010 în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată către P. Vasilieva în care a indicat eronat că pârâta până în prezent nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea ei a imobilului așa-zisei pârâte P. Vasilieva, situat în xxxx xxxx și încasarea de la ultima a sumei datorate în mărime de 25 000 euro.

Acest contract falsificat de Alexandrov Nelea a fost anexat în copie de către ultima la cererea de chemare în judecată depusă la 26.11.2010, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului indicat mai sus. În ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010 inculpata nu a declarat despre faptul că P. Vasilieva este decedată din 12.09.2010, dar a făcut declarații ce nu corespundeau adevărului, potrivit cărora pârâta, chipurile, până la momentul de față nu-și onorează obligația de rambursare a împrumutului făcut de către ea.

Prin urmare, studiind și apreciind probele prezentate în ședința de judecată de către Alexandrov Nelea și, fiind indusă în eroare asupra circumstanțelor reale ale cauzei, la 20.12.2010 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, considerând că reclamata P. Vasilieva este datoare cu suma de 25 000 euro reclamantei Alexandrov Nelea, a recunoscut dreptul de proprietate al acesteia asupra

apartamentului nr. xx din xxxx xxxx, dispunând, totodată, și încasarea de la P. Vasilieva a datoriei de 25.000 euro în beneficiul lui Alexandrov Nelea.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatei în baza art.190 alin.(5) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari și în baza art.310 alin.(1) Cod penal, ca falsificarea probelor într-un proces civil.

Instanța a reținut că ***nu a fost stabilită existența laturii obiective a infracțiunii*** de escrocherie, inculpata obținând în proprietate apartamentul nr.xx din xxxx xxxx în temeiul hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010.

Totodată, ***învinuirea*** adusă inculpatei ***privind comiterea infracțiunii*** prevăzută la art.190 alin.(5) Cod penal ***nu a fost dovedită***. Or, ***acuzarea nu a prezentat nici o probă*** pertinentă, concludentă și verosimilă ***care ar demonstra*** că inculpata ***a falsificat***, în parte sau în totalitate, ***contractul*** de împrumut din 07.04.2009, încheiat cu P. Vasilieva care a decedat la 12.09.2010, și că anume acest contract fals ***a fost prezentat*** instanței de judecată într-un proces civil.

Astfel, ***vinovăția inculpatei nu a fost confirmată*** prin probe pertinente, concludente și verosimile, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatei, Alexandrov Nelea urmând a fi achitată din motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii***.

3. Procurorul, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal pe art.310 alin.(1) Cod penal să fie încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală și condamnarea inculpatei în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în instituții, organizații și de a exercita activități în domeniul gestionării de bunuri și mijloace financiare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Apelantul a invocat că concluzia instanței de judecată este neîntemeiată și ilegală.

Din materialele cauzei, cât și potrivit declarațiilor părții vătămate O. Novicov, ale martorilor R. Novicov, A. Zoti, N. Coreachin și G. Vasilieva, s-a constatat că P. Vasilieva avea suficienți bani, obținuți din vânzarea unui apartament moștenit de la sora sa și nu avea necesitatea de a împrumuta de la inculpată. Totodată, este absurd ca ultima să-i împrumute suma de 25 000 euro lui P. Vasilieva care avea o vârstă înaintată. Semnătura acesteia din copia contractului de împrumut prezentată de inculpată nu a putut fi verificată, în cadrul urmăririi penale fiind imposibil de găsit originalul acestui contract, iar persoanele apropiate lui P. Vasilieva au confirmat că aceasta nu avea careva datorii, avea destui bani și nu avea necesitatea de a împrumuta.

Mai mult, inculpata s-a prezentat la organele stării civile și a declarat despre decesul lui P. Vasilieva la 13.09.2010, comunicând că este sora acesteia, cu toate că între ele este o diferență de vârstă de 53 ani.

Ulterior, știind cu certitudine că P. Vasilieva a decedat, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva ei, anexând copia unui contract de împrumut fals. Participând în ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010, reclamanta Alexandrov Nelea a solicitat instanței examinarea cauzei în lipsa părâtei P. Vasilieva, motivând că aceasta a fost legal citată, ceea ce denotă că inculpata a indus instanța în eroare pentru a intra cât mai curând în posesia hotărârii judecătorești în vederea desăvârșirii intențiilor sale criminale de a însuși ilegal imobilul defunctei.

Potrivit certificatului nr.5449 din 26.01.2011 eliberat de OCTC, valoarea estimată a apartamentului nr.xx din xxxx xxxx, constituie 195 589 lei, ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Deși elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal se regăsesc perfect în

acțiunile inculpatei, instanța de fond a apreciat că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal.

Totodată, din acțiunile inculpatei rezultă că aceasta a realizat și latura subiectivă a infracțiunii incriminate, sub formă de intenție directă, care a fost conturată în acțiunile ei, după decesul lui P. Vasilieva, exclusiv în scopul dobândirii dreptului de proprietate asupra bunurilor acesteia, astfel lezând și interesele moștenitorilor legali ai acesteia.

Pe lângă aceasta, instanța de fond eronat a constatat și inexistența faptei infracțiunii prevăzute la art.310 Cod penal.

Astfel, la emiterea sentinței de achitare instanța de fond a indicat că susținerea acușării poartă un caracter declarativ și se bazează doar pe presupuneri, vinovăție inculpatei nefiind obiectiv confirmată prin probe pertinente și concludente, nefiind combătută poziția apărării că inculpata a intrat în proprietatea apartamentului defunctei în baza hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010 și nu ca urmare a inducerii în eroare a părții vătămate O. Novicov.

Constatarea instanței de fond este în contradicție directă cu probele administrate, instanța ignorând faptul că anume din considerentele enunțate inculpata a fost acușată și de comiterea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1) Cod penal, realizată prin prezentarea probelor și a declarațiilor false în cadrul procesului civil, această infracțiune fiind interdependentă de cea prevăzută de art.190 Cod penal, reprezentând o metodă de însușire ilegală a imobilului nominalizat prin escrocherie.

3.1. A declarat apel și avocatul Hriplivaia Valentina, în numele părții vătămate O. Novicov, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art.art.190 alin.(5) și 310 alin.(1) Cod penal.

Apelanta a indicat că, probele administrate confirmă corespunderea acțiunilor inculpatei elementelor infracțiunilor incriminate.

Astfel, partea vătămată O. Novicov a relatat că este unicul moștenitor al bunurilor care au aparținut lui P. Vasilieva, care a decedat la 12.09.2009, fiind fiul fratelui acesteia, care a decedat în anul 1999, iar mătușa T. Vasilieva, o altă soră a lui P. Vasilieva, a decedat în anul 2007. Până la decesul ultimei, a avut grijă de ea, o vizita și îi acorda ajutor. La 08.10.2008, P. Vasilieva, un urma obținerii moștenirii de la sora T. Vasilieva, a vândut apartamentul și a deschis un cont bancar la BC „Mobiasbanca” în valută, în mărime de 19 000 euro pe o perioadă de șase luni. La 07.04.2009, suma cu procentele acumulate, în total – 20 170 euro, au fost transferate de P. Vasilieva pe alt cont în aceeași bancă. În vara anului 2010, P. Vasilieva i-a dat 4 000 euro din cont lui O. Novicov, pentru ca acesta să-i facă reparație în apartamentul ei, iar restul banilor i-a transferat pe cont lui R. Novicova, mama lui O. Novicov. Înainte de decesul lui P. Vasilieva, a apărut inculpata care a angajat niște persoane care aveau grijă de aceasta în timpul nopții. Despre decesul mătușii sale, O. Novicov a aflat abia la 13.09.2009 de la inculpată, care i-a comunicat că actele lui P. Vasilieva le-a transmis serviciului 14888, care s-a ocupat de înmormântarea decedatei. Totodată, aceasta a refuzat ca O. Novicov să-i întoarcă cheltuielile suportate de ea și l-a informat că va avea documente de proprietate pe apartament. În decembrie 2010, după obținerea hotărârii judecătorești, inculpata a schimbat ușa de la intrare, iar când el a ridicat problema actelor pe imobil, aceasta i-a dat de înțeles că nu va vedea actele. Nici mătușa sa și nici inculpata nu au vorbit despre existența contractului de împrumut și a datoriei de 25 000 euro or, P. Vasilieva avea destule surse financiare pentru a-și asigura necesitățile vitale. Dispunând de testament pe apartamentul dat, în ianuarie 2011 a mers la notar și a depus o cerere privind deschiderea succesiunii rămase în urma decesului mătușii sale, P. Vasilieva. În perioada în care aduna actele necesare pentru a le prezenta notarului, apartamentul la OCT Chișinău

era înregistrat după P. Vasilieva.

Martorul R. Novicova a declarat că ea și fiul său, O. Novicov sunt unicii moștenitori ai lui P. Vasilieva. În ultimele două luni până la deces, zilnic a avut grijă de P. Vasilieva, iar O. Novicov o vizita periodic. În iulie-august 2010, aceasta i-a spus că a vizitat-o inculpata, care este nepoata fratelui fostului ei soț. Aceasta lucrează asistentă medicală și i-a propus ajutor. Până atunci nimeni nu a cunoscut-o, iar P. Vasilieva niciodată nu a pomenit de careva rude de pe linia fostului soț. Despre existența contractului de împrumut a aflat abia în martie 2011 de la fiul său O. Novicov, care aduna actele pentru acceptarea moștenirii, fiind unicul moștenitor după decesul P. Vasilieva. Semnătura acesteia din contract este falsificată, fiind imitată, copiată, iar afirmațiile privind existența datoriei de 25 000 euro nu corespund adevărului. P. Vasilieva avea bani în contul bancar, obținuți în urma vânzării apartamentului surorii sale și nu a spus despre existența a careva datorii. Permanent s-a aflat lângă aceasta și despre inculpată a aflat în august 2010, când a văzut-o pentru prima dată. În fiecare zi o vizita pe P. Vasilieva, îi procura medicamente, produse alimentare. La 12.09.2009 s-a aflat la aceasta până la orele 20.00, iar când a plecat inculpata nu era.

Martorii A. Zoti, N. Coreachin, G. Vasilieva, L. Boțvina și V. Cebanu, vecinii lui P. Vasilieva, au comunicat că au cunoscut-o pe aceasta de mult timp și au confirmat că rudele ei sunt O. Novicov, care era nepot și R. Novicova - cumnata. Nu au auzit ca decedata să vorbească despre alte rude și nu au văzut să vină la ea alte persoane. Aceștia nu cunosc despre existența cărorva datorii avute de P. Vasilieva față de alte persoane, aceasta neavând nevoie să împrumute bani, deoarece o ajutau nepotul și cumnata. P. Vasilieva era o persoană foarte simplă și modestă, niciodată nu-și permitea mai mult decât avea posibilitate, iar toți banii era calculați.

În același timp, martorii S. Alexandrov, soțul inculpatei, și E. Bratan au dat declarații având un interes comun care afectează caracterul obiectiv al acestui probatoriu și sunt contradictorii.

Totodată, vinovăția inculpatei se confirmă și prin certificatul eliberat de OSC din 29.03.2011, din care rezultă că înregistrarea decesului P. Vasilieva a fost solicitat de „sora acesteia”, Alexandrov Nelea, lipsa la materialele dosarului civil a certificatului de deces, necomunicarea instanței despre decesul pârâtei, prin ce se confirmă că inculpata a urmărit scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane. Or, nu a existat niciun obstacol în ședințele de judecată din dosarul civil, care ar fi împiedicat inculpata să comunice instanței că pârâta în dosar este decedată, atunci când s-a pus în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa pârâtei care nu s-a prezentat din motive necunoscute. Și înscrisurile anexate la materialele cauzei civile atestă faptul inducerii instanței în eroare, în cadrul urmăririi penale fiind constatat că în urma vânzării apartamentului moștenit de la sora sa, P. Vasilieva a deschis la BC „Mobiasbanca” SA un cont bancar, ce se confirmă prin contractul din 08.10.2008, „Depozit 12,5 + EUR” în euro, contul fiind deschis pentru o perioadă de șase luni. La 07.04.2009, suma cu procente acumulate a fost transferată de către P. Vasilieva pe alt cont în aceeași bancă, ce se confirmă prin cererea acesteia din 07.04.2009 privind constituirea depozitului „Pensionar”.

În cadrul dosarului penal, inculpata a declarat că i-a transmis lui P. Vasilieva suma de 25 000 euro la 07.04.2009, după amiază, a stat încă vreo două ore și a plecat, fiind imposibil ca P. Vasilieva, fără a fi însoțită de cineva, cu o sumă de 25.000 euro să fi plecat la sfârșitul zilei la banca de pe bd. Renașterii pentru a-i depune pe cont. Totodată, în contul dat s-a aflat suma de 20 170 euro și nu 25 000 pe care, chipurile i-ar fi împrumutat.

Astfel, contractul de împrumut, anexat în copie la dosar și ascuns, sau pierdut, sau sustras, (fiind inventate mai multe variante), dovedește faptul falsificării acestuia, iar în cazul în care ar fi existat astfel de contract și ar fi fost semnat de decedata P. Vasilieva, acesta ar fi fost păstrat.

Totodată, în octombrie 2010, când O. Novicov a ridicat întrebarea referitor la proprietatea decedatei și inculpata i-a promis să-i prezinte acte de proprietate asupra apartamentului pe numele său, a invocat că contractul în original a fost lăsat la OCT Chișinău de unde n-a fost întors, apoi urma să fie prezentat la Curtea de Apel Chișinău la examinarea cauzei civile în luna iunie 2011, ca mai apoi să declare că a fost sustras din automobil împreună cu alte acte și lucruri de valoare, prezentând un certificat de la CPs. Rîșcani, mun. Chișinău din 06.04.2011, din care rezultă că petiționarului i s-a cauzat o pagubă materială considerabilă. Din ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 06.04.2011, rezultă că în geanta sustrasă se aflau diferite facturi, procuri, certificate, contractul de împrumut nefiind menționat.

Totodată, faptul că inculpata nu dispunea de un astfel de contract de împrumut la momentul decesului P. Vasilieva, se dovedește prin declarațiile notarului Viorica Nagacevschi, care a indicat că la data de 10.09.2010, vineri, la sfârșitul zilei, s-a adresat inculpata cu solicitarea de a îndeplini un testament din numele lui P. Vasilieva, însă a refuzat-o, fiind sfârșitul zilei de lucru, iar pentru a pleca la domiciliu, actele trebuiau aduse din timp și demonstrat motivul imposibilității prezentării la oficiu. Peste câteva zile inculpata s-a prezentat la birou și i-a comunicat că întocmirea testamentului nu poate avea loc din cauza decesului persoanei. Prin urmare nu este clară necesitatea întocmirii testamentului, în cazul când inculpata dispunea de contract de împrumut cu gaj. Cu toate că, în ședință de judecată inculpata a explicat că decedata insista la întocmirea contractului de donație, la notar inculpata a solicitat întocmirea testamentului.

Or, materialele cauzei denotă că prin tănuirea decesului pârâtei P. Vasilieva în cadrul dosarului civil, inculpata a împiedicat examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete și a obținut pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale, părții vătămate fiindu-i adus un prejudiciu în proporții deosebit de mari urmând a fi încasată din contul inculpatei în beneficiul lui O. Novicov suma de 195.589 lei.

Instanța de fond a omis că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18.11.2011, O. Novicov a fost atras în proces în calitate de succesor în drepturi al decedatei P. Vasilieva, că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25.10.2011, s-a admis cererea de revizuire, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010 și s-a dispus rejudecarea pricinii, iar prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30.12.2013 s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Alexandrov Nelea privind încasarea datoriei și valorificarea garanției debitorului, stabilită conform contractului de împrumut din 07.04.2009 și s-a declarat nulitatea absolută a contractului de împrumut din 07.04.2009.

Argumentele instanței că O. Novicov nu este proprietarul, posesorul sau deținătorul sub orice altă formă legală a apartamentului nr.16 din str. Alexandru Marinescu, 11/2, mun. Chișinău, deținând doar certificate de calitate de moștenitor testamentar, sunt neîntemeiate. După decesul lui P. Vasilieva, acesta s-a adresat la notar cu declarație privind acceptarea succesiunii, la 20.01.2011 a fost deschis dosar succesoral și a fost eliberat certificat de calitate de moștenitor pentru a dobândi actele necesare pentru a dovedi existența bunurilor ce compun patrimoniul succesoral. În perioada ce aduna actele necesare pentru a le prezenta notarului, apartamentul la OCT Chișinău era înregistrat după P. Vasilieva. Ulterior, solicitând la OCT Chișinău extrasul din registrul bunurilor imobile, s-a stabilit că apartamentul deja este înregistrat pe numele inculpatei.

3.2. Partea vătămată O. Novicov, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art.190 alin.(5) și 310 alin.(1) Cod penal.

Apelantul a invocat că instanța de fond a omis că decizia judecătorului G. Moscalciuc din

20.12.2012, a fost anulatã în ordine de revizuire, iar dupã examinarea dosarului în fond, același judecãtor a privat inculpata de dreptul de proprietate asupra apartamentului și a evacuat-o din acest apartament pe motiv cã aceasta a fost în imposibilitate sã prezinte originalul contractului de împrumut, conform cãruia a primit în proprietate apartamentul lui P. Vasilieva.

Totodatã, instanța de fond a încãlcat prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedurã penalã, conform cãrora toate probele administrate în cauza penalã vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constã în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2016, apelurile au fost admise, casatã total sentința și pronunțatã o nouã hotãrãre.

Procesul penal în privința lui Alexandrov Nelea pe art.310 alin.(1) Cod penal a fost încetat, pe motivul intervenirii termenului de prescripție.

Alexandrov Nelea a fost condamnatã în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitãți în domeniul gestionãrii de bunuri și mijloace financiare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, de la reținere, dupã devenirea deciziei irevocabile.

Instanța de apel a reținut cã, potrivit rechizitoriului, inculpatei i se incrimineazã comiterea infracțiunii prevãzute de art.190 alin.(5) Cod penal, ca dobândirea ilicitã a bunurilor altei persoane prin înșelãciune, în proporții deosebit de mari, în circumstanțele în care, inculpata, urmãrind scopul și având intenția dobândirii apartamentului nr.xx din xxxx xxxx, care ia aparținut lui P. Vasilieva, decedatã la 12.09.2010, știind cu certitudine despre faptul decesului proprietarei acestui imobil, a falsificat un contract încheiat între ea și P. Vasilieva la 07.04.2009, potrivit cãruia, ultima ar fi împrumutat de la inculpatã suma de 25.000 euro cu termenul de rambursare pânã la 07.07.2010, creând astfel, în mod eronat, o creanțã a lui P. Vasilieva față de sine. În continuare, inculpata a prezentat probe false în instanța de judecatã, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului defunctei. Cunoscând despre faptul decesului lui P. Vasilieva la 12.09.2010, inculpata a depus la 26.11.2010 la Judecãtoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecatã cãtre P. Vasilieva, în care a indicat eronat cã pãrãta nu-și onoreazã obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea sa a imobilului pãrãtei P. Vasilieva, situat în xxxx xxxx și încasarea de la ultima a datoriei de 25 000 euro. Contractul pe care l-a falsificat, inculpata l-a anexat în copie la cererea de chemare în judecatã depusã la 26.11.2010, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului indicat. În ședințele de judecatã din 03.12.2010 și 20.12.2010, inculpata nu a comunicat cã P. Vasilieva a decedat la 12.09.2010, dar a fãcut declarații ce nu corespund adevãrului, precum cã pãrãta pânã la acea datã nu și-a onorat obligație de rambursare a împrumutului. La materialele acțiunii civile inculpata a anexat și copia unei cereri de constituire de cãtre P. Vasilieva, la 07.04.2009 a unui depozit la BC „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” SA în sumã de 20 170 euro, copie pe care a dobândit-o în circumstanțe dubioase, aflându-se în apartamentul defunctei. Studiind și apreciind probele prezentate în ședințã de judecatã de cãtre inculpatã și fiind indusã în eroare asupra circumstanțelor reale ale cauzei, la 20.12.2010 Judecãtoria Buiucani, mun. Chișinău, considerând cã reclamata P. Vasilieva este datoare cu suma de 25 000 euro reclamantei Alexandrov Nelea, a recunoscut dreptul de proprietate al ultimei asupra apartamentului nr. xx din xxxx xxxx, dispunând, totodatã, și încasarea de la P. Vasilieva în beneficiul lui Alexandrov Nelea a datoriei de 25 000 euro. Obținând hotãrãrea în baza probelor false prezentate instanței, inculpata a înregistrat la 14.03.2011 dreptul de proprietate asupra

apartamentului dat, prin ce i-a cauzat moștenitorului defunctei P. Vasileva – O. Novicov, daune în proporții deosebit de mari.

Totodată, în rechizitoriu, inculpatei i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzută de art.310 alin.(1) Cod penal, ca falsificarea probelor în procesul civil de către un participant la proces, în circumstanțele în care inculpata, urmărind scopul și având intenția însușirii bunurilor în proporții deosebit de mari ale moștenitorilor defunctei P. Vasileva, a prezentat probe false în instanța de judecată pentru ca în baza acestora, instanța să-i recunoască dreptul de proprietate asupra imobilului defunctei. Astfel, cunoscând despre decesul lui P. Vasileva la 12.09.2010, conform certificatului de deces primit de ea personal de la Oficiul Stării Civile, inculpata a depus la 26.11.2010, în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, o cerere de chemare în judecată către P. Vasileva, în care a indicat eronat că pârâta nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea sa a imobilului pârâtei P. Vasileva - ap. nr.xx din xxxx xxxx și încasarea de la aceasta a datoriei de 25 000 euro. Acest contract falsificat de către inculpată a fost anexat în copie la cererea de chemare în judecată depusă la 26.11.2010, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului menționat. În ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010, inculpata nu a declarat că P. Vasileva a decedat la 12.09.2010, dar a făcut declarații ce nu corespundeau adevărului, precum că pârâta până la acea dată nu-și onora obligație de rambursare a împrumutului. Studiind și apreciind probele prezentate în ședință de judecată de către inculpată și fiind indusă în eroare asupra circumstanțelor reale ale cauzei, considerând că pârâta P. Vasileva este datoare cu suma de 25 000 euro față de reclamanta Alexandrov Nelea, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, prin hotărârea din 20.12.2010, a recunoscut dreptul de proprietate al inculpatei asupra apartamentului nr. xx din xxxx xxxx și a încasat de la P. Vasileva în beneficiul lui Alexandrov Nelea datoria de 25 000 euro.

instanța de apel a conchis ca este dovedită pe deplin vinovăția inculpatei prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art.190 alin.(5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunului altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari, cât și în baza art.310 alin.(1) Cod penal, ca falsificarea probelor în procesul civil.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că hotărârea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

Totodată, instanța de fond a emis legal și corect o sentința de achitare pe motivul lipsei probelor care ar dovedi vinovăția ei.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Arhiliuc Ion, solicitând casarea deciziei și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a constatat și nu a descris faptele criminale, considerate ca fiind dovedite.

În privința cercetării și verificării probelor potrivit principiilor nemijlocirii și contradictorialității, după o sentința de achitare, instanța de apel a examinat apelurile acuzării în lipsa martorilor G. Vasileva, L. Botvina, N. Cureachin, E. Bratan, declarațiile acestora fiind date citirii și puse la baza deciziei de condamnare a inculpatei.

Mai mult, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei se demonstrează și prin declarațiile acuzatorii ale notarului Viorica Nagacevschi, care n-a fost audiată în ședința de judecată a instanței de apel, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, nici nu s-a dat citire declarațiilor acestui martor făcute în cadrul urmăririi penale.

Astfel, instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probele scrise cercetate de instanța de fond și, în baza lor, a conchis că vinovăția inculpatei a fost dovedită, însă aceste probe nu au fost

verificate în ședință de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016, recursurile au fost admise, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

instanța de recurs a constatat că, potrivit materialelor cauzei și procesului-verbal al ședinței de judecată, în instanța de apel nu au fost audiați martorii L. Boțvina, N. Coreachin și E. Bratan, declarațiile acestora fiind date citirii și examinate în calitate de mijloc de probă, astfel, fiind încălcate prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală.

Or, fiind stabilit că vinovăția inculpatei a fost demonstrată inclusiv prin declarațiile acestor martori, instanța de apel urma să dispună audierea pe viu a martorilor.

Martorul V. Nagacevschi, la fel, nu a fost audiat pe viu, iar declarațiile ei au fost puse la baza condamnării inculpatei fără a fi date citirii și fără a fi examinate în calitate de probe.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, cauza civilă nr. 2-4629/2010 și hotărârile judecătoreștii civile, adoptate în urma soluționării litigiului civil dintre inculpată și partea vătămată O. Novicov au fost puse la baza condamnării inculpatei, fără a fi examinate.

Astfel, motivele privind procedura cercetării probelor și punerea acestora la baza condamnării sunt, în parte, întemeiate, vizând procedura judecării cauzei în apel și conținutul deciziei atacate, care sunt parțial viciate de drept.

Or, argumentele apărării sunt fondate, fiind constatat că în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, instanța de apel nu a cercetat și verificat în ședința de judecată probele la care face referire în partea descriptivă a deciziei sale.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din „05 iunie 2016”, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

instanța de apel a statuat că instanța de fond a stabilit just situația de fapt și nevinovăția inculpatei, aceasta fiind **corect achitată** de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin. (5) și art.310 alin.(1) Cod penal, **pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor incriminate.**

Or, instanța de fond a analizat minuțios și obiectiv probele administrate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor care, în ansamblu, **dovedesc fără echivoc nevinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor** prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunului altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea prejudiciului în proporții deosebit de mari și în baza art.310 alin.(1) Cod penal, ca falsificarea probelor în procesul civil de către un participant la proces, iar **instanța de fond corect a concluzionat că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.**

Analizând declarațiile inculpatei, ale părții vătămate, ale martorilor L. Boțvina, G. Vasilieva, A. Zoti, R. Novicova, N. Coreachin și probele acuzării **instanța de fond corect a conchis că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**, iar **vinovăția inculpatei nu este dovedită și nu se confirmă** prin probele cercetate în ședința instanței de apel.

În speță, **nu se regăsește existența faptei prejudiciabile, nefiind realizată acțiunea principală de sustragere**, dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. xx din xxxx xxxx fiind obținut de inculpată în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010. Totodată, **nu s-a realizat acțiunea adiacentă de înșelăciune** a părții vătămate, **nefiind demonstrat nici faptul că contractul** de împrumut al sumei de 25 000 euro, care avea drept garant apartamentul nr. xx din xxxx xxxx, **a fost falsificat** de inculpată, existența originalului acestuia fiind confirmată

de instanța de judecată, prin certificarea copiei anexate la cauza civilă examinată.

Concluzia instanței de fond că **nu s-a stabilit existența laturii obiective a infracțiunii de escrocherie este întemeiată** or, inculpata a obținut în proprietate apartamentul nr.xx din xxxx xxxx în baza hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010.

Acuzarea nu a prezentat probe directe în sprijinul învinuirii înaintate inculpatei și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acesteia, iar **instanța de fond corect și întemeiat a concluzionat asupra achitării inculpatei** pe art.190 alin.(5) Cod penal, din motiv că **învinuirea adusă inculpatei nu a fost dovedită**.

Nu s-a confirmat nici **vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii** de falsificare a probelor în procesul civil, instanța de fond corect concluzionând că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**, motiv din care inculpata a fost achitată.

În același timp, acuzarea nu prezentat probe directe în sprijinul învinuirii aduse inculpatei și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acesteia, **nefiind confirmată existența faptei infracțiunii** de falsificare a probelor în procesul civil.

La fel., **lipsești latura obiectivă** manifestată prin falsificarea probelor în cadrul procesului civil, nefiind demonstrat, în afara oricăror dubii rezonabile, că contractul de împrumut din 07.04.2009 prezentat de inculpată în cadrul acțiunii civile a fost falsificat iar, nefiind constatat cu certitudine **că acest contract este falsificat**, nu poate fi invocată falsificarea acestuia de către inculpată.

În cadrul examinării cauzei în instanțele de fond și de apel, **acuzarea nu a prezentat probe** certe, concludente și verosimile care **să confirme că contractul** de împrumut din 07.04.2009, încheiat între Alexandrov Nelea și P. Vasilieva, prezentat ca probă în cadrul dosarului civil, **a fost falsificat de inculpată**, cu toate că prin revizuirea cauzei civile și prin hotărârile instanțelor ierarhic superioare acest contract a fost anulat.

Astfel, **nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența infracțiunilor** prevăzute de art.190 alin.(5) și art.310 alin.(1) Cod penal, **iar vinovăția inculpatei nu a fost dovedită** prin probe suficiente.

8. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că soluția instanței de apel de menținere a sentinței de achitare în privința inculpatei este una vădit ilegală.

Or, nu au fost întreprinse măsurile necesare pentru ca probele acuzării să fie cercetate și apreciate la justa valoare, astfel ca toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, prin această inactivitate instanța de apel provocând o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată.

Ilegalitatea acțiunilor inculpatei se confirmă prin probele scrise, și anume: declarațiile părții vătămate O. Novicov, ale martorilor R. Novicova și A. Zoti, susținute integral și în instanța de apel.

Totodată, probele suplimentare prezentate de avocatul părții vătămate în instanța de apel, demonstrează că situația inculpatei în perioada respectivă era una destul de neprielnică, ce se confirmă prin copia recipisei din 03.04.2009, potrivit căreia inculpata a împrumutat de la E. Pochina suma de 17 300 euro, iar conform cererii de chemare în judecată suplimentară înaintată de E. Fomchina împotriva lui S. Alexandrov și N. Alexandrov, se solicită încasarea împrumutului și a dobânzii.

Instanța de apel, omițând să se expună asupra probelor suplimentare ale acușării, a creat o stare de incertitudine, urmând să motiveze admiterea sau respingerea acestor probe, reieșind din concludența și utilitatea lor asupra obiectului cauzei.

În același timp, prin decizia irevocabilă nr.2ra-974/15 din 27.05.2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că tranzacția rezultată din contractul de împrumut din 07.04.2009, nu a avut loc în realitate, tranzacția fiind una aparentă, fără intenția de a produce efecte juridice, fapt ce contravine normelor imperative, actul juridic respectiv fiind lovit de nulitate absolută în virtutea legii.

Faptul că inculpata nu dispunea de un contract valabil de împrumut la momentul decesului lui P. Vasileva se confirmă și prin declarațiile notarului Viorica Nagacevschi, care a indicat că la data de 10.09.2010, vineri, la sfârșitul zilei, s-a adresat inculpata cu solicitarea de a îndeplini un testament din numele lui P. Vasileva, însă a refuzat-o, fiind sfârșitul zilei de lucru, iar pentru a pleca la domiciliu, actele trebuiau aduse din timp și demonstrat motivul imposibilității prezentării la oficiu. Peste câteva zile inculpata s-a prezentat la birou și i-a comunicat că întocmirea testamentului nu poate avea loc din cauza decesului persoanei.

Astfel, se constată existența contradicțiilor în declarațiile inculpatei prezentate la diferite etape procesuale referitor la originalul contractului de împrumut din 07.04.2009, aceasta indicând că a fost furat, că a rămas la OCT Chișinău, organ de la care inculpata nici nu a solicitat eliberarea acestuia.

Sunt contradictorii și declarațiile martorului S. Alexandrov, soțul inculpatei, că anume el a întocmit contractul de împrumut într-un singur exemplar, care se păstra la inculpată, în copia acestui contract fiind indicat că a fost întocmit în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Neclaritățile în declarațiile inculpatei și ale martorilor apărării denotă că acestea nu inspiră credibilitate și nu pot fi puse la baza unei soluții de achitare or, evaluarea credibilității martorilor este o chestiune complexă care nu poate fi realizată doar prin preluarea selectivă a acestora din soluțiile anterioare adoptate.

8.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Hriplivaia Valentina, în numele părții vătămate O. Novicov, care invocând temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie condamnată în baza art.art.190 alin.(5) și art.310 alin.(1) Cod penal, iar acțiunea civilă să fie admisă.

Recurentul a indicat că, prin omiterea instanței de apel de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată și neargumentată, inculpatei fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 CtEDO.

Or, instanța de apel, cu toate că a verificat o parte din probe prin citirea lor în ședințele de judecată, nu le-a dat o apreciere corespunzătoare, acestea nefiind analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale prin prisma coroborării, pentru a confirma sau infirma o circumstanță și a exclude neconcordanțele dintre declarațiile părții vătămate O. Novicov, ale inculpatei N. Alexandrov și martorului S. Alexandrov.

Examinând apelurile declarate, instanța de apel nu a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate, nefiind verificate și cercetate actele cauzei care sunt în coroborare cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe suplimentare prezentate în instanța de apel, modalitatea de motivare a soluției demonstrând că nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art.art.414, 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit la Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2017, au fost admise recursurile declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea

cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. Instanța de recurs a statuat că, instanța de fond la examinarea cauzei nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Disponând achitarea inculpatei de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, contrazicându-se – în mod divergent a descris în descriptiv, această faptă ca fiind constatată, element propriu unei sentințe de condamnare.

În descriptivul și dispozitivul deciziei lipsește cu desăvârșire soluția cu privire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

La fel, ca și prima instanță, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentința nemotivată și neîntemeiată.

Indicând în descriptiv că: **„instanța de fond corect a concluzionat că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii”**, a verificat sentința și și-a formulat concluziile în raport cu altă circumstanță de drept și soluție decât cea regăsită în dispozitivul sentinței, conform căreia inculpata a fost achitată pe motiv că *nu s-a constatat existența* faptei infracțiunii.

Totodată, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării.

Nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile declarate, și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. - 3.2., 8.-8.1. și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3.-3.2., 8.-8.1. din decizie*).

În dispozitiv și decizia motivată este indicat că aceste acte au fost adoptate la „05 iunie 2016”, fapt ce contravine procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, în care figurează altă dată, cea de „05 iunie 2017” (*vol. 5, f.d.30-57, pct. 7. din decizie*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârilor pronunțate, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, erori de drept prescrise în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. Potrivit decizie Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, a fost

admisă cererea avocatului părții vătămate, privind retragere a apelului împotriva sentinței, cu încetarea procedurii de apel în această parte.

Admis apelul procurorului, în același rând și din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Alexandrov Nelea a fost achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) și art.310 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei **nu întrunește elementele infracțiunii.**

10.1. Instanța de apel a statuat că, instanța de fond, la pronunțarea sentinței, corect a apreciat probele, ținând seama de cerințele art.101 Cod procedură penală și în așa mod just a ajuns la concluzia de a o achita pe Alexandrov Nelea, învinuită în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și 310 alin. (1) Cod penal, însă incorect a decis de a o achita pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**, or, în speță Alexandrov Nelea trebuia să fie achitată pe motivul că fapta inculpatei **nu întrunește elementele infracțiunii.**

Astfel, instanța de apel a constatat că, inculpata Alexandrov Nelea, *prin rechizitoriu se învinuiește precum că, urmărind scopul și având intenția dobândirii apartamentului nr. xx din xxxx xxxx, care i-a aparținut defunctei P. Vasileva, decedată la 12.09.2010, știind cu certitudine despre faptul decesului proprietarei acestui imobil, a falsificat un contract încheiat chipurile între ea și P. Vasileva la 07.04.2009, potrivit căruia ultima ar fi împrumutat de la ea suma de 25.000 euro până pe 07.07.2010, creând astfel, în mod eronat o creanță a P. Vasileva față de sine.*

În continuare, realizând intențiile criminale, inculpata a decis să prezinte probe false în instanța de judecată, pentru ca ultima în baza acestora să-i recunoască dreptul de proprietate asupra imobilului defunctei. Astfel, cunoscând despre faptul decesului lui P. Vasileva, la 12.09.2010, conform certificatului de deces primit tot de ea personal de la OSC, inculpata a depus la 26.11.2010 în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată către P. Vasileva, în care a indicat eronat că pârâta până în prezent nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea ei a imobilului așa-zisei pârâte P. Vasileva, situat în xxxx xxxx xx și încasarea de la ultima a sumei datorate în mărime de 25 000 euro.

Acest contract falsificat de Alexandrov Nelea a fost anexat în copie de către ultima la cererea de chemare în judecată depusă la 26.11.2010, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului indicat mai sus. în ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010 Alexandrov Nelea nu a declarat despre faptul că P. Vasilevca este decedată din 12.09.2010, dar a făcut declarații ce nu corespundeau adevărului, potrivit cărora pârâta, chipurile până la momentul de față, nu-și onorează obligația de rambursare a împrumutului făcut de către ea.

Pentru a induce și mai mult în eroare instanța de judecată, Alexandrov Nelea a mai anexat la materialele acțiunii civile din instanță și copia unei cereri de constituire de către P. Vasileva a unui depozit la BC „Mobiasbanca” SA în sumă de 20 170 euro la 07.04.2009, pe care a dobândit-o în circumstanțe dubioase aflându-se în apartamentul defunctei, care chipurile ar fi confirmat depunerea de către P. Vasileva a banilor împrumutați la depozit bancar. Prin urmare, studiind și apreciind probele prezentate în ședința de judecată de către Alexandrov Nelea și fiind indusă în eroare asupra circumstanțelor reale ale cauzei, la 20.12.2010 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, considerând că reclamata P. Vasileva este datoare cu suma de 25 000 euro față de reclamanta Alexandrov Nelea, a hotărât de a recunoaște dreptul de proprietate al ultimei asupra apartamentului nr. xx situat în xxxx xxxx, dispunând, totodată, și încasarea de la P. Vasileva a datoriei de 25 000 euro în beneficiul lui Alexandrov Nelea. Obținând această hotărâre a judecății

în baza probelor false prezentate instanței, Alexandrov Nelea a înregistrat la 14.03.2011 dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. xx din xxxx xxxx, dobândind, astfel, ilicit acest imobil și cauzându-i moștenitorului defunctei O. Novicov daune în proporții deosebit de mari. Tot ea, prin rechizitoriu se învinuiește precum că, urmărind scopul și având intenția însușirii bunurilor moștenitorilor defunctei P. Vasilieva în proporții deosebit de mari, a decis să prezinte probe false în instanța de judecată, pentru ca ultima în baza acestora să-i recunoască dreptul de proprietate asupra imobilului defunctei.

Astfel, cunoscând despre faptul decesului lui P. Vasilieva la 12.09.2010, conform certificatului de deces primit tot de ea personal de la OSC, Alexandrov Nelea a depus la 26.11.2010 în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată către P. Vasilieva în care a indicat eronat că pârâta până în prezent nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea ei a imobilului așa-zisei pârâte P. Vasilieva, situat în xxxx xxxx ap. xx și încasarea de la ultima a sumei datorate în mărime de 25 000 euro. Acest contract falsificat de Alexandrov Nelea a fost anexat în copie de către ultima la cererea de chemare în judecată depusă la 26.11.2010, pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului indicat mai sus. În ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010 inculpata nu a declarat despre faptul că P. Vasilieva este decedată din 12.09.2010, dar a făcut declarații ce nu corespundeau adevărului, potrivit cărora pârâta, chipurile, până la momentul de față nu-și onorează obligația de rambursare a împrumutului făcut de către ea.

Prin urmare, studiind și apreciind probele prezentate în ședința de judecată de către Alexandrov Nelea și, fiind indusă în eroare asupra circumstanțelor reale ale cauzei, la 20.12.2010 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, considerând că reclamata P. Vasilieva este datoare cu suma de 25 000 euro reclamantei Alexandrov N., a recunoscut dreptul de proprietate al acesteia asupra apartamentului nr. xx din xxxx xxxx, dispunând, totodată, și încasarea de la P. Vasilieva a datoriei de 25 000 euro în beneficiul lui Alexandrov Nelea.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile legale indicate supra, a constatat cu certitudine că faptele inculpatei Alexandrov Nelea **nu întrunesc elementele infracțiunilor** incriminate ei, prevăzute art.190 alin.(5), art.310 alin.(1) Cod penal.

Aceste concluzii s-au confirmat prin întreaga sistemă de probe analizată și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală..

Reieșind din cumulul de probe cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, instanța de apel a concluzionat că argumentele apelului procurorului sunt nefondate, bazate pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant, motiv din care urmează a fi respinse.

Analizând declarațiile inculpatei Alexandrov Nelea, a părții vătămate O. Novicov, a martorilor G. Vasilieva și R. Novicova, cercetând probele materiale prezentate de către partea acuzării, instanța de apel a conchis că, în speță, fapta inculpatei **nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate ei, deoarece vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea nu a fost demonstrată și nu se confirmă prin ansamblul de probe** cercetate atât în cadrul instanței de fond cât și celei de apel.

Este relevant faptul că, pentru existența infracțiunii de escrocherie, este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări.

Astfel, instanța de apel a conchis că, acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acesteia.

La caz, nu s-a stabilit existența laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, întrucât

inculpata Alexandrov Nelea a obținut în proprietate apartamentul nr.xx situat pe xxxx xxxx în urma hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010 și nu ca urmare a inducerii în eroare a părții vătămate O. Novicov, care de altfel nu este proprietarul, posesorul sau deținătorul sub nici o altă formă legală a apartamentului menționat, ultimul deținând doar certificatul în calitate de moștenitor testamentar nr.1140 (f.d.10, vol. I), eliberat de notarul Mocanu Elena la data de 20.01.2011, care nu are valoarea unui certificat de moștenitor și poate fi utilizat numai pentru dobândirea actelor necesare pentru a dobândi existența bunurilor ce compun patrimoniul succesoral al defunctei V. Parascovia.

Din analiza cumulului de probe, instanța de apel a conchis că în speța, fapta inculpatei Alexandrov Nelea nu întrunește elementele infracțiunilor încriminate ei, din motiv că, nu s-a realizat acțiunea principală de sustragere, deoarece dreptul de proprietate asupra imobilului situat în xxxx, ap. xx, a fost obținut de către Alexandrov Nelea în baza hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010, precum și nu s-a realizat acțiunea adiacentă de înșelăciune a părții vătămate O. Novicov, or, ultimul nu a fost înșelat, la fel nu a fost demonstrat că contract de împrumut a sumei de 25 000 euro, care avea drept garant apartamentul situat în xxxx, ap. xx, a fost falsificat de inculpata Alexandrov Nelea, existența originalului acestuia fiind confirmat de instanță de judecată, prin certificarea copiei anexate la cauza civilă menționată.

Mai mult, litigiul dat a fost soluționat pe cale civilă, prin *hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 30.12.2013, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandrov Nelea împotriva lui Oleg N. și admisă acțiunea reconvențională depusă de O. Novicov împotriva lui N. Alexandrov și S. Alexandrov, fiind declarată nulitatea absolută a contractului de împrumut din 07.04.2009, încheiat între N. Alexandrov și P. Vasileva, revendicat apartamentul nr. xx din xxxx xxxx din posesiunea lui N. Alexandrov și S. Alexandrov, radiată înscrierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile a lui N. Alexandrov și S. Alexandrov asupra imobilului indicat, cu evacuarea acestora, cu toate persoanele și bunurile ce le aparțin din acest apartament, hotărâre care a fost menținută prin decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27.05.2015.* Prin ce s-a înfăptuit actul de justiție, iar partea vătămată O. Novicov a fost repusă în drepturi, obținând o satisfacție echitabilă, care în prezent nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpată.

Subsecvent, prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2018 a fost admis demersul avocatului V. Hriplivaia în interesele părții vătămate O. Novicov, fiind ridicat sechestru asupra apartamentului nr.xx din xxxx xxxx, nr. cadastral xxxx.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, atât în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond cât și în ordine de apel ***nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente, utile și veridice vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea în comiterea infracțiunii de escrocherie***, iar faptul obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile Nelei Alexandrov nu constituie prin sine o escrocherie.

Totodată, instanța de apel a reținut că, atât în cadrul examinării cauzei în instanța de fond cât și în cea de apel, nu s-a confirmat nici vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea în comiterea infracțiunii de falsificarea probelor în proces civil și în acest context, se rețin ca întemeiate concluziile primei instanțe potrivit cărora, partea acuzării nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și verosimilă care ar demonstra faptul că Alexandrov Nelea a falsificat, în parte sau în totalitate, contractul de împrumut din 07.04.2009 încheiat cu P. Vasileva, care a decedat la 12.09.2010 și, în consecință, că anume acest contract fals a fost prezentat instanței de judecată într-un proces civil, care s-a finisat cu o hotărâre judecătorească în favoarea inculpatei Alexandrov

Nelea, în temeiul căreia ultima a obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată s-a constata că, potrivit probelor prezentate de către partea acuzării, se confirmă cu certitudine faptul că, inculpata Alexandrov Nelea a depus o cerere de chemare în judecată către P. Vasilieva privind încasarea datoriei și valorificarea garanției debitorului stabilită conform contractului de împrumut din 07.04.2009 încheiat cu P. Vasilieva, a cărei copie a fost anexat la acțiunea înaintată.

În contextul celor relatate supra, instanța de apel, a constatat că acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpatei Alexandrov Nelea și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acesteia, or, în speță în cauză ***nu fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii*** de falsificare a probelor în procesul civil.

Instanța de apel a reținut că, nu poate fi invocată falsificarea unui document și prezentarea unui document fals în cadrul unui proces civil din moment ce falsificarea acestui act nu a fost confirmată printr-o constatare a expertizei judiciare.

Așadar, nu s-a efectuat o expertiză judiciară în vederea constatării falsificării contractului de împrumut din 07.04.2009, a cărei copie a fost anexată de către Alexandrov Nelea la cererea de chemare în judecată depusă la 26.11.2010 pentru recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului situat în xxxx, ap. xx.

Prin urmare, lipsește latura obiectivă manifestată prin falsificarea probelor în cadrul procesului civil, or, nu a fost demonstrat cu certitudine, înafara oricărui dubiu rezonabil că contractul de împrumut din 07.04.2009 prezentat de către inculpata Alexandrov Nelea, în cadrul acțiunii civile, a fost falsificat. Din moment ce, contractul de împrumut din 07.04.2009, prezentat în calitate de probă nu a fost constatat cert că este falsificat nu poate fi invocată falsificarea acestuia de către inculpată.

Instanța de apel a relevat că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea învinuitului. Nu poate fi emisă o sentința de condamnare în baza unor presupuneri care nu-și găsesc confirmare în materialul probator administrat, iar vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Atât în cadrul examinării cauzei în instanța de fond cât și în instanța de apel de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe certe, concludente și verosimile care să confirme cu certitudine că contractul de împrumut din 07.04.2009 încheiat între P. Vasilieva și N. Alexandrov prezentat în calitate de probă în cadrul procesului civil, a fost falsificat de către ultima, chiar dacă, prin revizuirea cauzei civile și prin hotărârile instanțelor ierarhic superioare acest contract a fost anulat.

Nu poate fi reținută ca întemeiată versiunea apelanților precum că, nu a fost posibilă verificarea autenticității contractului de împrumut din 07.04.2009 încheiat între N. Alexandrov și P. Vasilieva din motiv că acest contract lipsește în original și nu a fost prezentat de către inculpată, or, în cadrul procesului civil inculpata a prezentat instanței de judecată contractul de împrumut din 07.04.2009, în prezenta căruia judecătorul Moscalciuc G., prin propria semnătură, a autentificat copia contractului anexată la materialele cauzei civile, precum că copia corespunde originalului (f.d.25-26, vol. I).

Mai mult, dispariția contractului de împrumut din 07.04.2009 nu poate fi imputată inculpatei Alexandrov Nelea, or, în acest sens a fost depusă o plângere de către soțul acesteia S. Alexandrov cu privire la spargerea geamului automobilului acestuia și sustragerea genții cu actele și

documentele ce se conțineau în ea, inclusiv și contractul menționat, fapt confirmat și prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 05.04.2011 pe faptul sustragerii din automobilul de marca/model ”Toyota Yaris” cu n/î xxxx ce aparține lui S. Alexandrov, deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Ulterior, a fost emisă ordonanța din 16.03.2016 privind anularea ordonanței din 05.04.2011 și dispunerea organizării efectuării suplimentare a controlului în ordinea art.274 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, analizând probele și apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, consideră că, ***nu s-a demonstrat prin probe incontestabile existența faptei infracțiunilor*** prevăzute de art.art.190 alin.(5) și 310 alin.(1) Cod penal, iar vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală, motiv din care sentința de achitare, adoptată de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în principiu, este întemeiată or, conform prevederilor art.8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond, în principiu, a analizat obiectiv și minuțios cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc nevinovăția inculpatei Alexandrov Nelea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin.(5) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari*, și în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.310 alin.(1) Cod penal - *falsificarea probelor în procesul civil de către un participant la proces*, însă consideră că, instanța de fond incorect a indicat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. De aceea, instanța de apel a admis apelul procurorului, în același rând și din oficiu, conform art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, declarat împotriva sentinței, casând-o în partea penală, pronunțând în această parte o nouă hotărâre prin care s-a dispus achitarea inculpatei pe art.190 alin.(5), 310 alin.(1) Cod penal pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Această concluzie este dictată și prin aceea că instanță de apel nu poate pune la baza deciziei declarațiile martorilor L. Botvina, N. Coreachin, E. Bratan și A. Zoti, or, procurorul pe parcursul mai multor luni n-a asigurat prezența acestor persoane în instanța de apel și aceste persoane n-au fost n-au fost audiate pe viu în instanța de apel, iar conform prevederilor art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea

inculpatului.

11. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel procurorul a declarat recurs ordinar, invocând temeii de drept prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penal, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudicare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că, decizia instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe, privind achitarea inculpatei Alexandrov Nelea, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit, astfel încât a mers pe ideia preconcepută a instanței de fond, privind nevinovăției inculpatei.

Mai mult, instanța de apel nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercelate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or, cum se explică faptul că fiecare din criticile invocate de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatei, sunt expuse deficitar și selectiv preluate din soluția adoptată de către instanța de fond, în speță dată.

Achitând-o pe Alexandrov Nelea, atât instanța de fond cât și cea de apel, s-au bazat doar pe declarațiile inculpatei, fără a lua în considerație toate probele acuzării, care sunt indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penal, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai întâi de toate, atât instanța de fond cât și instanța de apel, nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatei și pledoaria apărătorului său.

De menționat este faptul, că atât instanța de fond cât și cea de apel, nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate O. Novicov, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel, (f.d.16-18, vol. I, f.d.135-142, vol. II, f.d.163, vol. III); martorului L. Boțvina, date la etapa urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a primei instanței (f.d.148, vol. I, f.d.151-152, vol. II); martorului G. Vasilieva, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanței și verificate în instanța de apel (f.d.74-75, vol. I, f.d.153-154, vol. II, f.d.188, vol. III); martorului A. Zoti date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanței și verificate în instanța de apel (f.d.68-69, vol. I, f.d.155-156, vol. II, f.d.196-197, vol. III); martorului R. Novicova, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanței și verificate în instanța de apel (f.d.64-67, vol. I, f.d.157-162, vol. II, f.d.189-193, vol. III); martorului N. Coreachin, date la etapa urmăririi penale și susținute în ședința de judecată a primei instanței (f.d.72-73, vol. I, f.d.189-191, vol. II); martorului S. Alexandrov, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanței și verificate în instanța de apel (f.d.158-159, vol. I, f.d.185-188, vol. II). În instanța de apel, martorul S. Alexandrov a refuzat să dea declarații împotriva soției sale (f.d.197, vol. III); martorului E. Bratan, date la etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel (f.d.156-157, vol. I, f.d.199-204, vol. II). Materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, care coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor cum ar fii,

cauza civilă nr.2-4629/10, intentată la cererea de chemare în judecată a reclamantei N. Alexandrov împotriva pârâtei P. Vasilieva cu privire la constatarea raportului juridic, valorificarea dreptului stabilit și încasarea datoriei (f.d.19-55, vol. I); informația nr.3095 din 29.03.2011, eliberată de către OSC mun. Chișinău, conform căreia, la 13.09.2010, decesul cet. P. Vasiliev a fost înregistrat sub nr.3695, declarantul fiind N. Alexandrov, care s-a prezentat ca fiind sora decedatei (f.d.57, vol. I); certificatul nr.5449 din 26.01.2011, eliberat de OCT Chișinău, conform căruia, valoarea estimată a apartamentului nr. xx de pe xxxx, constituie suma de 195 589 lei (f.d.59, vol. I); cererea lui O. Novicov adresată Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău, cu privire la atragerea la răspundere penală a lui N. Alexandrov (f.d.6-8, vol. I); copia certificatului de deces nr.3695 din 23.02.2011, prin care se confirmă decesul lui P. Vasilieva la 13.09.2010 (f.d.9, vol. I); procesul - verbal din 14.04.2011 de audiere a părții vătămate O. Novicov f.d.16, vol. I); copia cererii de chemare în judecată din 26.11.2010, înaintată de către reclamanta N. Alexandrov împotriva pârâtei P. Vasilieva cu privire la constatarea raportului juridic, valorificarea dreptului stabilit și încasarea datoriei (f.d.23-24, vol. I); copia contractului de împrumut din 07.04.2009 încheiat între N. Alexandrov și P. Vasilieva (f.d.25-26, vol. I); copia pașaportului lui P. Vasilieva (f.d.29, vol. I); copia contractului de depozit din 08.10.2008, încheiat între P. Vasilieva și BC „Mobiasbancă - Groupe Societe Generale” SA cu privire la depozitarea sumei de 19 000 euro (f.d.32-33, vol. I); cererea de constituire a depozitului la vedere, întocmită de către P. Vasilieva la 07.04.2009, adresată BC „Mobiasbancă - Groupe Societe Generale” SA, pentru depozitarea sumei de 20 170 euro (f.d.34 vol. I); copia informației de la Poșta Moldovei (f.d.198 vol. I).

În cazul dat, suntem în prezența modalității de înșelăciune - a escrocheriei, or, din probele administrate, cât și potrivit declarațiilor părții vătămate O. Novicov ale martorilor R. Novicov, A. Zoti, N. Coreachin și G. Vasilieva, s-a constatat că P. Vasilieva avea suficienți bani, obținuți din vânzarea unui apartament moștenit de la sora sa și nu avea necesitatea de a împrumuta de la inculpată. Totodată, este absurd ca ultima să-i împrumute suma de 25 000 euro lui P. Vasilieva care avea o vârstă înaintată. Semnătura acesteia din copia contractului de împrumut prezentată de inculpată nu a putut fi verificată, în cadrul urmăririi penale fiind imposibil de găsit originalul acestui contract, iar persoanele apropiate lui P. Vasilieva au confirmat că aceasta nu avea careva datorii, avea destui bani și nu avea necesitatea de a împrumuta.

Mai mult, inculpata s-a prezentat la organele stării civile și a declarat despre decesul lui P. Vasilieva la 13.09.2010, comunicând că este sora acesteia, cu toate că între ele este o diferență de vârstă de 53 ani.

Ulterior, știind cu certitudine că P. Vasilieva a decedat, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva ei, anexând copia unui contract de împrumut fals. Participând în ședințele de judecată din 03.12.2010 și 20.12.2010, reclamanta N. Alexandrov a solicitat instanței examinarea cauzei în lipsa pârâtei P. Vasilieva, motivând că aceasta a fost legal citată, ceea ce denotă că inculpata a indus instanța în eroare pentru a intra cât mai curând în posesia hotărârii judecătorești în vederea desăvârșirii intențiilor sale criminale de a însuși ilegal imobilul defunctei.

Potrivit certificatului nr.5449 din 26.01.2011 eliberat de OCTC, valoarea estimată a apartamentului nr. xx din xxxx xxxx constituie 195 589 lei, ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Deși elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal se regăsesc perfect în acțiunile inculpatei, instanța de apel a apreciat că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

Referitor la învinuirea înaintată inculpatei Alexandrov Nelea cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1) Cod penal acuzarea reiterează că, în forma calificată în

speță, acest articol prevede răspunderea penală pentru falsificarea probelor în procesul civil de către un participant la proces.

Contrar concluziilor instanțelor de judecată, acuzarea constată întrunirea laturii obiective a infracțiunii de falsificare a probelor și anume acțiunea de falsificare a probelor în procesul civil de către un participant la proces.

Realizarea de către inculpată a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1) Cod penal, s-a manifestat prin faptul că, aceasta, urmărind scopul și având intenția însușirii bunurilor în proporții deosebit de mari ale moștenitorului defunctei P. Vasilieva – O. Novicov, a falsificat și a prezentat probe false în instanța de judecată, pentru ca în baza acestora, instanța să-i recunoască dreptul de proprietate asupra imobilului defunctei.

Cunoscând despre faptul că, P. Vasilieva a decedat la 12.09.2010, fapt confirmat prin certificatul de deces, pe care inculpata l-a primit personal de la OSC, aceasta a depus la 26.11.2010, la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei P. Vasilieva, în care a indicat eronat că, ultima nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea sa a imobilului pârâtei P. Vasilieva - apartamentul nr.xx din xxxx xxxx și încasarea de la aceasta a datoriei de 25 000 euro. Proba materială falsă - contractul falsificat de către inculpată, care ar fi fost încheiat la 07.04.2009 între inculpată și P. Vasilieva, a fost anexat în copie de către inculpată la cererea chemare în judecată menționată. Prin contractul din 07.04.2009, P. Vasilieva ar fi împrumutat de la inculpată suma de 25 000 euro cu termenul de rambursare - 07.07.2010.

Prin informația prezentată de către OSC Chișinău, inculpata personal a solicitat certificatul de deces al lui P. Vasilieva, prezentându-se drept sora defunctei, circumstanță care combate argumentele apărării precum că, la OSC, inculpata s-a prezentat ca fiind o rudă îndepărtată de-a defunctei P. Vasilieva.

Faptul că, inculpata a acționat ilegal se confirmă prin probele menționate supra și anume prin declarațiile martorilor O. Novicov, R. Novicova și A. Zoti.

Mai mult, faptul că, inculpata a acționat ilicit și a falsificat probele, prezentându-le ulterior în ședința de judecată, se demonstrează prin aceea că, prin decizia irevocabilă a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nr.2ra-974/15 din 27.05.2015, au fost respinse recursurile declarate de către S. Alexandrov și avocatul M. Gutium în interesele N. Alexandrov și a fost menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 23.12.2014 încheierea Curții de Apel Chișinău din 04.12.2014 și hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 30.12.2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de N. Alexandrov împotriva P. Vasilieva, succesor în drepturi O. Novicov, cu privire la transmiterea forțată a apartamentului, recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului, radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile a P. Vasilieva, intabularea dreptului de proprietate și încasarea datoriei și la acțiunea reconvențională depusă de O. Novicov împotriva N. Alexandrov și S. Alexandrov cu privire la anularea contractului de împrumut din 07.04.2009, revendicarea apartamentului și evacuare (f.d.199-213, vol. III).

Coraportul probelor sus-menționate denotă cert situația de fapt și anume că, inculpata a falsificat probele, adică a denaturat adevărul, a comis fals în declarații și a falsificat mijloacele materiale de probă motive pentru care, acuzarea consideră ca fiind confirmată deplin vina inculpatei Alexandrov Nelea și în comiterea infracțiunii prevăzute de art.310 alin.(1) Cod penal.

11.1. Inculpata Alexandrov Nelea și avocatul acesteia, Arhiliuc Ion au prezentat referință în care și-au expus opinia asupra recursul ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind

vădit neîntemeiat.

12. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial sau total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Recurentul invocă temei de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că *”instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or, în cazul din speță soluția instanței de apel, de menținere a sentinței de achitare în privința inculpatei N. Alexandrov este una vădit ilegală”*.

Colegiul penal lărgit consideră că temeiul invocat de recurent și-a găsit confirmare la judecarea recursului declarat.

În acest sens Colegiul penal menționează, că temeiul de recurs - *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*, poate fi aplicat în cazul când nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Este necesar ca hotărârile pronunțate să fie motivate atât în fapt, cât și în drept. Obligația motivării hotărârilor judecătorești este cuprinsă în dispozițiile art.385-388, 394, 415-417 Cod de procedură penală. Astfel, necesită de avut în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare, iar nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În corespundere art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului. Potrivit art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege. Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM*

din 30.10.2009, nr.9 Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală).

Analizând actul adoptat de instanța de apel, în raport cu erorile semnalate de recurenți, Colegiul penal lărgit constată că, instanța a eșuat să se expună argumentat asupra tuturor capetelor de cereri declarate de procuror, axându-se preponderent pe aceleași raționamente expuse și de prima instanța în favoarea achitării inculpatului, cu respingerea lor ca nefondate. Totodată, se observă că instanța de apel, odată ce a ajuns la aceeași concluzie de nevinovăție a inculpatului, ca și prima instanța, însă din alt motiv, nu a pătruns în esența problemei de drept deduse judecății, ci în linii generale a statuat că, Alexandrov Nelea nu se face vinovat de cele imputate prin rechizitoriu din mai multe motive, care nu se conciliază între ele și, în fond, reprezintă temeuri diferite de achitare, stipulate de art.390 Cod de procedură penală, care se contrazic și se exclud reciproc, având și consecințe juridice diferite, cum ar fi că: „(...) **vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea nu a fost demonstrată și nu se confirmă prin ansamblul de probe cercetate atât în cadrul instanței de fond cât și celei de apel..., atât în cadrul examinării cauzei penale în instanță de fond cât și în ordine de apel nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente, utile și veridice vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea în comiterea infracțiunii de escrocherie..., acuzarea nu a prezentat nici o probă directă în sprijinul învinuirii aduse inculpatei Alexandrov Nelea și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acesteia, or, în speță în cauză nu fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii de falsificare a probelor în procesul civil..., faptul obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile Nelei Alexandrov nu constituie prin sine o escrocherie”.**

Totodată, în dispozitiv, a dispus divergent că inculpata este achitată pe motiv că: „**fapta inculpatei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii**” (pct. 10., 10.1. din decizie)

Indicând în descriptiv că: „, (...) **instanță de fond, în principiu, a analizat obiectiv și minuțios cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc nevinovăția inculpatei Alexandrov Nelea în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(5) Cod penal**”, a verificat sentința și și-a formulat concluziile în raport cu altă circumstanță de drept și soluție decât cea regăsită în dispozitivul sentinței, conform căreia inculpata a fost achitată pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În jurisprudența sa constantă, CtEDO, reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar efectul art.6§1 este, *inter alia*, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor din dosar, fără a prejudicia propria apreciere a acestora. Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se impune conchiderea că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor legale asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de procuror și partea vătămată, în raport cu motivele invocate de aceștia și circumstanțele incidente cauzei. Or, în speță, era necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor la care fac referire părțile, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea procedurii.

Prin urmare, toate acestea denotă că recurentul are dreptate afirmând că instanța de apel vădit tendențios a menținut statuările din sentința de achitare pronunțată de prima instanța, fără a se expune asupra criticelor apelantului și fără a verifica vinovăția inculpatei raportând-o la circumstanțele din rechizitoriu. De altfel, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie

infrațiune și a fost comisă anume de inculpat în circumstanțele descrise în actul de învinuire.

Atât prima instanța cât și cea de apel, făcând abstracție de la prevederile art.325 alin.(1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia cauza poate fi judecată numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, au analizat mai multe circumstanțe de fapt ce nu se subscriu învinuirii imputabile inculpatei ajungând la concluzia despre nevinovăția lui Alșexandrov Nelea în baza art.190 alin.(5) și art.310 alin.(1) Cod penal.

Potrivit textului incriminator, Alexandrov Nelea, de facto, a fost pus sub învinuire pentru că, urmărind scopul și având intenția dobândirii apartamentului nr.16 de pe str. Al. Marinescu, 11/2, mun. Chișinău, care i-a aparținut defunctei P. Vasilieva, decedată la 12.09.2010, știind cu certitudine despre faptul decesului proprietarei acestui imobil, a falsificat un contract încheiat chipurile între ea și P. Vasileva la 07.04.2009, potrivit căruia ultima ar fi împrumutat de la ea suma de 25.000 euro până pe 07.07.2010, creând astfel în mod eronat o creanță a P. Vasilieva față de sine.

Tot ea, urmărind scopul și având intenția însușirii bunurilor moștenitorilor defunctei P. Vasilieva în proporții deosebit de mari, a decis să prezinte probe false în instanța de judecată, pentru ca ultima în baza acestora să-i recunoască dreptul de proprietate supra imobilului defunctei. Astfel, cunoscând despre faptul decesului P. Vasilieva la 12.09.2010, conform certificatului de deces, primit tot de ea personal de la OSC. N. Alexandrov a depus la 26.11.2010 în judecătoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată către P. Vasilieva, în care a indicat eronat că pârâta până în prezent nu-și onorează obligațiile contractuale, solicitând instanței transmiterea în proprietatea ei a imobilului așa-zisei pârâte P. Vasilieva de pe adresa: xxxx xxxx, ap.xx și încasarea de la ultima a sumei datorate în mărime de 25 000 euro.

Instanța de apel, neraportând această bază factologică la materialele cauzei și probele susținute de procuror în favoarea învinuirii, au conchis că: **”38. Din analiza cumulului de probe, Colegiul penal conchide că în speță, fapta inculpatei Alexandrov Nelea nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate ei, din motiv că, nu s-a realizat acțiunea principală de sustragere, deoarece dreptul de proprietate asupra imobilului situat în xxxx xxxx, ap.xx, a fost obținut de către Alexandrov Nelea în baza hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010, precum și nu s-a realizat acțiunea adiacentă de înșelăciune a părții vătămate O. Novicov, or, ultimul nu a fost înșelat, la fel nu a fost demonstrat că contract de împrumut a sumei de 25 000 euro, care avea drept garant apartamentul situat în xxxx xxxx, ap.xx, a fost falsificat de inculpata Alexandrov Nelea, existența originalului acestuia fiind confirmat de instanța de judecată, prin certificarea copiei anexate la cauza civilă menționată.”** (f.d.96, vol. VI)

Colegiul penal lărgit constată că concluziile instanțelor ierarhic inferioare despre nevinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii de escrocherie nu au fost formulate în urma unei analize coroborate a probatoriului administrat în cauză, ci mai degrabă acestea rezultă preponderent din versiunea inculpatei expusă în cadrul cercetării judecătorești. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția/nevinovăția persoanei trimise în judecată.

De principiu, desfășurarea procesului penal în contradictoriu presupune că instanțele, fiind imparțiale, își sprijină concluziile despre vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății, verificând în prealabil declarațiile acesteia în coroborare cu celelalte probe acumulate în dosar, ceea ce la caz atât prima instanță, cât și cea de apel au eșuat să realizeze. În sensul celor menționate, instanța de recurs tine să noteze că, potrivit orientărilor de practică judiciară expuse în Hotărârea

explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească, la adoptarea acesteia, indiferent de tipul ei, instanțele trebuie să se bazeze pe probele exacte din dosar, verificând toate versiunile înaintate de părți și înlăturând divergențele apărute, cu aprecierea probatoriului în modul prevăzut de lege.

La caz, rezultând din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a omis să facă verificările de rigoare vizavi de criticele semnalate de apelant și să argumenteze admiterea sau respingerea acestora, ci doar în linii generale a exclamat faptul că *procurorul nu a adus careva probe indubitabile* pentru a se putea statua asupra vinovăției lui Alexandrov Nelea de comiterea infracțiunii de escrocherie realizată în privința părții vătămate O. Novicov.

Instanța de recurs menționează faptul că, în această cauză, concluziile despre nevinovăție persoanei deferite judecării pot fi făcute de instanța de apel, însă pentru o atare conchidere instanța de apel urmează să aducă contraargumente la cele invocate de partea acuzării în cererea de apel și să analizeze nevinovăție persoanei în raport cu învinuirea adusă acesteia și probele acumulate în dosar.

Pe lângă cele expuse supra, Colegiul penal lărgit tine să evidențieze că, instanța de apel a lăsat fără apreciere plauzibilă declarațiile *martorilor L. Botvina, N. Coreachin, E. Bratan și A. Zoti, audiați la etapa urmăririi penale și examinării cauzei în prima instanță*, în pofid faptului că probele respective au fost *verificate* în ședința de judecată a instanței de apel și *consemnate* în procesul-verbal (*f.d.71, vol. VI*).

La fel, fără apreciere a rămas și nu s-au pronunțat referitor la declarațiile date la etapa urmăririi penale de către inculpată, partea vătămată O. Novicov și martorul S. Alexandrov, existând incertitudini între aceste declarații.

Fiind consecvenți în cele expuse, se notează că, de principiu, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de nevinovăție inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa unor argumente plauzibile în vederea susținerii achitării persoanei atestă vicierea procedurii penale desfășurate la etapele precedente de judecare.

Astfel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la *pct. 3., II*.

Ultima remarcă a instanței de recurs, se referă la erorile de drept admise de către instanța de apel, pe care nu le poate trece cu vederea. Analizând temeiurile de achitare formulate în partea descriptivă a deciziei și dispozitivul acesteia, se observă o neconcordanță în stabilirea temeiurilor ce au stat la baza achitării lui Alexandrov Nelea pe capătul de acuzare prevăzut de art.190 alin.(5) Cod penal, deoarece pe de o parte instanța a menționat că: „38. *Din analiza cumulului de probe, Colegiul Penal conchide că în speță, fapta inculpatei Alexandrov Nelea nu întrunește elementele infracțiunilor încriminate ei, din motiv că, nu s-a realizat acțiunea principală de sustragere, deoarece dreptul de proprietate asupra imobilului situat în xxxx xxxx, ap.xx, a fost obținut de către Alexandrov Nelea în baza hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20.12.2010, precum și nu s-a realizat acțiunea adiacentă de înșelăciune a părții vătămate O. Novicov, or, ultimul nu a fost înșelat, la fel nu a fost demonstrat că contract de împrumut a sumei de 25 000 euro, care avea drept garant apartamentul situat în xxxx xxxx, ap. xx, a fost falsificat de inculpata Alexandrov Nelea, existența originalului acestuia fiind confirmat de instanța de judecată, prin certificarea copiei anexate la cauza civilă menționată.*” (*f.d.96, vol. VI*), adică din constatarea statuată reiese că, între inculpată și partea vătămată există relații de natură civilă, iar pe de altă parte că, *fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii*, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare ce se exclud reciproc, în aceiași hotărâre judecătorească, este o eroare de procedură și în atare situație

dispozitivul sentinței contravine raționamentelor instanței expuse în partea descriptivă a actului adoptat.

Totodată, rezultând din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, instanța de recurs reține că, sa-u făcut constatări arbitrare și neclare, care nu se raportează la situația de fapt, astfel în pct. ”41. Prin urmare, Colegiul Penal relevă că, atât în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond cât și în ordine de apel nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente, utile și veridice vinovăția inculpatei Alexandrov Nelea în comiterea infracțiunii de escrocherie, iar **faptul obținerii unei hotărâri judecătorești favorabile Nelei Alexandrov nu constituie prin sine o escrocherie...**

47. Colegiul penal lărgit reține că, **nu poate fi invocată falsificarea unui document și prezentarea unui document fals în cadrul unui proces civil din moment ce falsificarea acestui act nu a fost confirmată printr-o constatare a expertizei judiciare ”**

În ansamblul celor expuse, cu referire la motivele invocate în partea dată, Colegiul penal lărgit constată că argumentele recurentului sunt întemeiate, deoarece în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, instanța de apel nu a cercetat și verificat în ședința de judecată probele la care face referire în partea descriptivă a deciziei sale.

Reieșind din cele constatate, pornind de la faptul că motivele invocate de procuror, privind audierea martorilor, citirea declarațiilor acestora, examinarea probelor și punerea probelor respective la baza hotărârii de achitare a inculpatei, sunt întemeiate, Colegiul penal lărgit concluzionează că erorile admise de către instanța de apel și-au găsit confirmare, în particular sub aspectul existenței temeiului pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Întrucât erorile depistate sunt susceptibile de a fi corectate doar de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității admiterii recursului declarat, casării totale a hotărârii atacate și dispunerii rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În mare parte soluția instanței de recurs de a dispune rejudecarea se bazează pe statuările CtEDO speța *Năvoloacă c. Moldovei (cererea nr. 25236/02)*, hotărârea din 16.12.2008, unde Curtea având a se pronunța asupra acestei cauze a considerat că chestiunile care urmau a fi hotărâte de către Curtea Supremă de Justiție nu puteau fi examinate în mod corespunzător, ca chestiuni ce tine de un proces echitabil, fără o apreciere directă a probelor prezentate de partea apărării și partea acuzării (*a se vedea Botten v. Norway, 19 februarie 1996, §§ 52 și 53, Reports of Judgments and Decisions 1996-I și Popovici, citată mai sus, § 72*). Având în vedere că Curtea Supremă de Justiție nu are competența să facă o examinare directă a probatoriului administrat, ea are competența de a dispune rejudecarea cauzei de către instanța ierarhic inferioară. În cazul de față echitatea cere ca Curtea Supremă de Justiție să dispună rejudecarea cauzei

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să **se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală**, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale - asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru

soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, o atenție sporită la rejudecarea acestei cauze de către instanța de apel, urmează a fi acordată faptului delimitării relațiilor civile existente între părțile din proces și ilicitul penal imputat inculpatei.

13. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală privind-o pe *Alexandrov Nelea xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 21 mai 2020.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Ion Guzun

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Victor Burduh